

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący)

SSN Romualda Spyt

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

z udziałem zainteresowanej R. Spółki z o.o. w G.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 marca 2016 r.,

zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 sierpnia 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że K. W. nie podlega od dnia 2 stycznia 2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako pracownik „R.” Spółki z o.o. w G. (dalej jako płatnik składek).

Wyrokiem z dnia 3 września 2014 r. Sąd Okręgowy w G. - Ośrodek Zamiejscowy w R. zmienił powyższą decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż ubezpieczona - jako pracownik płatnika składek - podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 2 stycznia 2014 r.

Na skutek apelacji organu rentowego, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 29 stycznia 2015 r. zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i ustalił, że ubezpieczona - jako pracownik płatnika składek - podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 2 stycznia 2014 r., zaś podstawa wymiaru składek na te ubezpieczenia wynosi 3.896,97 zł (pkt 1), oddalił apelację w pozostałej części (pkt 2) i zniósł między stronami koszty postępowania apelacyjnego (pkt 3).

Wnioskodawczyni zaskarżyła powyższy wyrok skargą kasacyjną w zakresie pkt 1 w części zmieniającej wyrok Sądu pierwszej instancji poprzez ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz w części objętej pkt 2 i 3.

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] - działając na podstawie art. 386⁶ § 2 k.p.c. - odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż określona w art. 398² § 1 k.p.c.

W zażaleniu wnioskodawczyni zarzuciła: 1) naruszenie art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c., przez uznanie, że niniejsza sprawa nie jest sprawą o podleganie ubezpieczeniom społecznym, a jedynie sprawą o wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenia zdrowotne, podczas gdy sprawa, która została wszczęta wskutek odwołania od decyzji stwierdzającej niepodleganie ubezpieczeniom społecznym, zachowuje taki charakter także w przypadku wniesienia w sprawie skargi kasacyjnej; 2) art. 22 w związku z art. 398² § 1 k.p.c., przez błędne rozumienie okresu spornego w niniejszej sprawie i niewzięcie pod uwagę faktu, że w zaskarżonej decyzji nie ustalono składki należnej oraz okresu spornego, co doprowadziło do błędnego ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest usprawiedliwione.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Z przepisu tego wyraźnie wynika, że dopuszczalność skargi kasacyjnej niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia uwarunkowana jest przedmiotem sporu w sprawie, a nie przedmiotem zaskarżenia. Przy ocenie przedmiotu sporu w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. decydujący jest przedmiot postępowania sądowego, określony w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego, a w drugim rzędzie - zakresem odwołania od tej decyzji do sądu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2009 r., II UZ 37/09, OSNP 2011 nr 13-14, poz. 195 oraz z dnia 19 sierpnia 2015 r., II UZ 12/15, LEX nr 1789937).

Nie budzi wątpliwości, że w niniejszej sprawie odwołanie dotyczyło decyzji stwierdzającej niepodleganie wnioskodawczyni ubezpieczeniom społecznym z tytułu pozostawania w stosunku pracy i w tym zakresie spór został przeniesiony na drogę postępowania sądowego. Jeżeli zaś spór sądowy, od jego początku wynikającego z odwołania złożonego do sądu, dotyczył objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, to tak określony przedmiot sporu nie mógł ulec żadnym zmianom po zakończeniu postępowania przed Sądem pierwszej instancji. Oznacza to, że skarga kasacyjna jest w sprawie dopuszczalna niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁶ k.p.c. postanowił jak w sentencji.